

2. Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH ja Ecolab Deutschland GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH, Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), BASF SE ja Oxea GmbH vastaavat kukin omista väliintulohakemukseen liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 53, 20.2.2017.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Puola) on esittänyt
6.4.2017 – Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej v. Mariusz Wawrzosek**

(Asia C-176/17)

(2017/C 300/13)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Pääasian asianosaiset

Hakija: Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej

Vastapuoli: Mariusz Wawrzosek

Ennakkoratkaisukysymys

onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY (¹) säännöksiä, erityisesti 6 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa, ja kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY (²) säännöksiä, erityisesti 17 artiklan 1 kohtaa ja 22 artiklan 1 kohtaa, tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että elinkeinonharjoittaja (lainanantaja) esittää kuluttajaa (lainanottaja) vastaan vaatimuksen, joka on todettu asianmukaisesti täydennetyllä vekseliasiakirjalla, maksamismääräysmenettelyssä, joka on vahvistettu siviiliprosessilain 485 §:n 2 momentissa ja sitä seuraavissa säännöksissä, luettuna yhdessä 12.5.2011 kulutusluotoista annetun lain (ustawa o kredycie konsumenckim; yhtenäinen teksti Dz.U., 2014, järjestysnumero 1497 muutoksineen) 41 §:n kanssa, kun niillä rajoitetaan kansallista tuomioistuinta siten, että se voi tutkia vekseliin perustuvan vaatimuksen pätevyyttä ainoastaan vekselin muotomääräysten noudattamisen näkökulmasta ottamatta perussuhdetta huomioon?

(¹) EYVL 1993, L 95, s. 29.

(²) EUVL 2008, L 133, s. 66.

**Valitus, jonka Georgios Pandalis on tehnyt 14.4.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto)
asiassa T-15/16., Georgios Pandalis v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, 14.2.2017
antamasta tuomiosta**

(Asia C-194/17 P)

(2017/C 300/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Georgios Pandalis (edustaja: Rechtsanwältin A. Franke)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, LR Health & Beauty Systems GmbH

Vaatimukset

Valittaja vaatii

- I. kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 14.2.2017 antaman tuomion unionin tavaramerkkiin nro 001273119 "Cystus" kohdistuvaa menettämismenettelyä koskevassa asiassa T-15/16
- II. kumoamaan EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 30.10.2015 antaman päätöksen unionin tavaramerkkiin nro 001273119 "Cystus" kohdistuvaa menettämismenettelyä koskevassa asiassa R 2839/2014-1
- III. kumoamaan mitättömyysoaston 12.9.2014 menettämismenettelyssä nro 8374 C antaman päätöksen siltä osin kuin päätöksessä on julistettu menetetyksi unionin tavaramerkin nro 001273119 "Cystus" rekisteröinti luokkaan 30 kuuluvia tavaroita "lisäravintoaineet, ei lääkinnällisiin tarkoituksiin" varten
- IV. hylkäämään menettämistä koskevan vaatimuksen, jonka LR Health & Beauty Systems GmbH on EUIPO:n mitättömyysoastossa ja ensimmäisessä valituslautakunnassa kohdistanut unionin tavaramerkkiin nro 001273119 "Cystus", siltä osin kuin vaatimus koskee luokkaan 30 kuuluvia tavaroita "lisäravintoaineet, ei lääkinnällisiin tarkoituksiin"
- V. Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja katsoo, että Euroopan unionin tavaramerkistä annetun asetuksen (EU-tavaramerkkiasetus) ⁽¹⁾ 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen lauseen tulkinnassa ja soveltamisessa on tehty seuraavat oikeudelliset virheet:

- Ensinnäkin tuomion perusteluissa on jätetty erittelemättä, mitkä säännöksen vaatimuksista ovat nimenomaan yksityiskohtaisen tarkastelun kohteena (onko käyttö tapahtunut tavaramerkille ominaisella tavalla, onko käyttö ollut tosiasiallista ja onko tavaramerkkiä käytetty suojan piiriin kuuluvissa tavaroissa tai palveluissa).
- Toiseksi sen tutkimatta jättäminen, kuuluvatko "Cystus"-tuotteet ravintolisädirektiivin 2 artiklan a alakohdassa olevan ravintolisien määritelmän piiriin.
- Kolmanneksi niiden "Cystus"-tuotteiden luokittelematta jättäminen, joissa asiassa kyseessä olevaa tavaramerkkiä on käytetty.
- Neljänneksi tosiseikkojen vääristäminen arvioitaessa, ovatko "Cystus"-tuotteet lisäravintoaineita ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin, ja tämän seurauksena virheellinen johtopäätös, jonka mukaan tavaramerkkiä ei ole käytetty ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitetuissa lisäravintoaineissa.
- Viidenneksi on jätetty tutkimatta erikseen, ovatko tavaramerkkiä käyttäen markkinoidut imeskelytabletit (ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitettuja) lisäravintoaineita.

Valittaja katsoo myös, että perustelut ovat olleet puutteellisia sen toteamuksen yhteydessä, jonka mukaan "Cystus"-tavaramerkkiä ei ole EU-tavaramerkkiasetuksen 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa lauseessa tarkoitettulla tavalla tosiasiallisesti käytetty lisäravintoaineissa, jotka on tarkoitettu ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin.

- Ensinnäkin tuomion perustelujen valossa on mahdotonta ymmärtää, miksi valittajan esittämät tosiseikat ja todisteet eivät ole saaneet unionin yleistä tuomioistuinta vakuuttuneeksi siitä, että tavaramerkkiä on käytetty lisäravintoaineissa, jotka on tarkoitettu ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin.

- Toiseksi on riittämätöntä, että ratkaisu, jonka mukaan tavaramerkkiä ei ole käytetty sen suojan piiriin kuuluvissa lisäravintoaineissa, jotka on tarkoitettu ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin, perustellaan sillä, että tietyt aihetodisteet puhuvat tällaista luokittelua vastaan, toteamatta samalla, missä tavaroissa tavaramerkkiä on muutoin käytetty.
- Kolmanneksi ei ole tutkittu erikseen, ovatko tavaramerkkiä käyttäen markkinoidut imeskelytabletit (ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitettuja) lisäravintoaineita, eikä tällöin ole selitetty, miksi tällaista asiaan kuuluvaa erittelyä ei ole tehty.

Valittaja katsoo lisäksi, että EU-tavaramerkkiasetuksen 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan 2 alakohdan tulkinnassa ja soveltamisessa on tehty seuraavat oikeudelliset virheet:

- Ensinnäkin EU-tavaramerkkiasetuksen 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan 2 alakohdan soveltamisedellytysten tutkiminen virheellisesti; on jätetty tutkimatta, onko tavaramerkkiä käytetty ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitetuissa lisäravintoaineissa joko rekisteröidyssä muodossa tai muodossa, joka poikkeaa sen rekisteröidystä muodosta vain sellaisilta osin, että poikkeaminen ei vaikuta merkin erottamiskykyyn (EU-tavaramerkkiasetuksen 15 artiklan 1 kohdan a alakohta).
- Toiseksi tavaramerkin luokittelu EU-tavaramerkkiasetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu kuvailevaksi merkinnäksi, koska valittajalle ei jää tosiasiallista mahdollisuutta tavaramerkin käyttämiseen *Cistus Incanus*-kasviin perustuvissa ”Cystus”-tuotteissaan tavaramerkille ominaisella tavalla muutoin kuin kuvailevasti, vaikka unionin yleisen tuomioistuimen olisi EU-tavaramerkkiasetuksen 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen lauseen soveltamisedellytysten tutkimisen yhteydessä pitänyt katsoa, että tavaramerkillä on vähintään keskimääräinen erottamiskyky.

Valittaja katsoo myös, että toteamus, jonka mukaan unionin tavaramerkkiä nro 001273119 ”Cystus” ei ole käytetty ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitetuissa lisäravintoaineissa EU-tavaramerkkiasetuksen 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa lauseessa tarkoitettulla tavalla tosiasiallisesti, on perusteluiltaan ristiriitainen ja riittämätön:

- Yhtäältä toteamus, jonka mukaan tavaramerkin käyttäminen y-kirjaimen sisältävässä kirjoitusasussa i-kirjaimen sisältävän kirjoitusasun sijasta ei riitä osoittamaan sen käyttöä unionin tavaramerkkinä, ja samanaikainen väite, jonka mukaan tällä toteamuksella ei oteta kantaa EU-tavaramerkkiasetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettun ehdottoman hylkäysperusteen olemassaoloon, ovat keskenään ristiriidassa.
- Toisaalta perustelut ovat riittämättömiä, koska niissä jätetään perustelematta, miksi tavaramerkin konkreettinen käyttötapa ei täytä EU-tavaramerkkiasetuksen 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen lauseen vaatimuksia.

Valittaja katsoo lopuksi, että EU-tavaramerkkiasetuksen 75 artiklan toisen virkkeen tulkinnassa ja soveltamisessa on tehty oikeudellinen virhe. Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen olettaessaan virheellisesti, ettei valitusosasto ole ottanut kantaa väitteeseen EU-tavaramerkkiasetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettun rekisteröinnin esteen olemassaolosta.

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009, EUVL L 78, s. 1.

Valitus, jonka Mast-Jägermeister SE on tehnyt 25.4.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-16/16, Mast-Jägermeister SE v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, 9.2.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-217/17 P)

(2017/C 300/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Mast-Jägermeister SE (edustaja: C. Drzymalla, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa kokonaisuudessaan unionin yleisen tuomioistuimen 9.2.2017 asiassa T-16/16 antaman tuomion, jolla kanne hylättiin ja kantaja veloitettiin korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- siinä tapauksessa, että valitus todetaan perustelluksi, hyväksyy ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn ensimmäisen ja kolmannen kannevaatimuksen.